

wisselkoers te steunen, was aan enkele kandidaten bekend.

Er kon echter bij geen examinandus geconstateerd worden (tenminste voorzover het de examens betrof door mij bijgevoerd), dat hij de draagwijdte en de praktische uitwerking van het voorstel van eerstgenoemde overzag, hoewel de critiek van de andere zijde toch duidelijk de consequenties daarvan heeft aangetoond.

Er was slechts één kandidaat die wist, waarop de (speciaal in het Haagse Maandblad gevoerde) gedachtenwisseling tusschen de Heeren Mr. *Vissering* en *Wibaut* betrekking had; andere kandidaten hadden wel gehoord, dat deze beide Heeren het niet met elkander eens waren, maar zij wisten toch heuseh niet waarom de zaak draaide. Dat zijn geen studie-opvattingen!

De bedoeling der examens is niet om een aantal vragen te stellen, waarop dan bepaalde voorgeschreven antwoorden moeten passen, neen, de kandidaat moet blijk geven, dat hij het studieterrain, waarop hij zich heeft begeven, met zorg heeft gekozen; niet, dat hij het wel aardig vond, er misschien wel eenig toekomstig financieel voordeel in zag om de Accountantsstudie aan te vangen, maar dat hij wel weet, dat de studie voor dit bij uitstek praktische beroep, hem dan ook tijdens die studie met beide beenen in de volle praktijk van het leven plaatst. De kandidaten, welke thans aan de examens deelnemen kunnen niet genoeg den buitengewonen meevaller waardeeren, dat zij 10 jaar lang in een der meest interessante tijdperken meelevden, welke de historie wellicht ooit heeft gekend. Zoals *Macbeth* zich drie ooren wenschte om de voorspelling der heksen beter te kunnen hooren, moet de studeerende in ons vak er zich over beklagen, dat hij oogen te kort heeft om te kunnen waarnemen.

Ik heb een kandidaat gehoord, die precies wist te vertellen, wanneer *Ricardo* was geboren, die er uitstekend van op de hoogte was wanneer *Adam Smith* was overleden, die zelfs de lastige naam van *Quesnay* goed wist uit te spreken, maar die toch met geen mogelijkheid de maatregelen kon snappen, die de Engelse Bank in het raam van de Peelact met de bekende currency-theory als grondslag moest nemen, om den crisistijd sinds 1914 tot thans door te komen.

Ik hoop, dat het Bureau der Examens, examinatoren, opleiders, en vooral de kandidaten ervan overtuigd zijn, dat het peil der studie voor onze vakexamens, zoowel voor Accountancy als de voorbereidende examens, de absolute belangstelling van den studeerende voor de stof, welke hij heeft te bestudeeren, vereischt.

Wij raken ten achter bij onzen tijd, indien wij niet voortdurend de oogen open hebben voor hetgeen er om ons en ook met ons gebeurt. Wij moeten weten op welke wijze de historische grondslagen, die ons de studiewerken in zoo ruime mate verschaffen, zich bij de huidige gebeurtenissen aanpassen.

S. KONIJN

UIT HET BUITENLAND

Red. JAC. H. KRAMER

THE JOURNAL OF ACCOUNTANCY

Bovengenoemd maandblad is tevens het officieele orgaan van het American Institute of Accountants. Het bevat elke maand gewoonlijk enkele artikelen en verder de volgende rubrieken: Editorials, Income-tax Department, Students' Department, Book Reviews, Current Litterature. Ook de volledige tekst van de Mei- en November-examens in auditing, law en accounting van het American Institute wordt opgenomen, terwijl verschillende van de hierbij voorkomende vraagstukken, en ook andere, worden behandeld en uitgewerkt in de rubriek Students' Department.

In de nummers November 1924 tot Mei 1925 worden door

verschillende schrijvers onder den titel *University Courses in Accounting* achtereenvolgens enkele bijzonderheden medegeleed omtrent deze colleges aan de Boston University, Indiana University, Harvard Graduate School, Northwestern University, University of Oklahoma, Oregon Institute of Technology, University of Minnesota.

In het Februari-nummer is opgenomen de inhoud van een lezing van William H. Bell over *Staff Preparation and Editing of Reports*. (Het samenstellen van het rapport door den accountant-medewerker en de revisie van dat rapport door den principaal).

Spreker wijst er op, dat een beschouwing van dit onderwerp van meer belang is, naarmate de praktijk van een accountantskantoor grooter is. Na enkele opmerkingen gemaakt te hebben omtrent een voor het personeel algemeen geldende instructie en die welke voor elk onderzoek afzonderlijk moet worden gemaakt, alsmede omtrent de besprekingen welke met den „staff-accountant” moeten voorafgaan, zegt B. o.a.: Ik ben er zeker van dat het overbodig is, iemand in deze bijeenkomst te overtuigen van de belangrijkheid van het rapport, dat de resultaten van het ingestelde onderzoek moet weergeven. Een ieder zal moeten erkennen, dat de accountant in de uitvoering van zijn opdracht is tekort gekomen, wanneer hij geen rapport geeft, dat aan de verwachtingen van zijn client voldoet. Accountants komen echter zeer dikwijls in de noodzakelijkheid, om niet alleen de wenschen van hun clienten onder de oogen te zien, maar ook die van anderen, b.v. van toekomstige geldschietters.

Het gebeurt zelden, dat de client bij het geven van een opdracht den inhoud van het uit te brengen rapport bepaalt. Vandaar dat in den regel de accountant aan de verlangens van den opdrachtgever uitdrukking zal moeten geven en hijzelf zal moeten bepalen welke gegevens door den client kunnen worden verwacht of op prijs gesteld. Bij het nemen van beslissingen omtrent den inhoud van het rapport moet aandacht worden geschonken aan aard en doel van de opdracht.

B. houdt dan enkele algemeene beschouwingen over de praktische toepassing van het beginsel, dat het rapport zoodanig moet zijn, dat het aan de verwachtingen van den client voldoet. Hij wijst er met enkele voorbeelden op, dat in verschillende gevallen geen rapport noodig is, maar dat kan worden volstaan met een beknopte verklaring of een eenvoudigen brief. Ook worden dikwijls rapporten gegeven met uitvoerige financieele overzichten en statistieken, welke voor den opdrachtgever van weinig of geen praktische waarde zijn. Het doel moet zijn den cliënt juist zooveel te geven als voor elk geval geschikt is, en niet meer. Bij speciale onderzoeken kan het wel eens voorkomen, dat de accountant overzichten in het rapport opneemt, welke van het standpunt van den cliënt niet noodzakelijk zijn; dit geschiedt dan om zijn verantwoordelijkheid te dekken ingeval er verschil van meening is ten opzichte van geconstateerde feiten. Spreker wijst daarna op de moeilijkheid, welke voorkomt bij het samenstellen van rapporten, die zoowel voor den client als voor zijn credietgeefster, de bank, zijn bestemd. Meestal is er onvoldoende verstandhouding en verschil van inzicht bij de drie betrokken partijen, n.l. den bankier, den koopman en den accountant.

Het is van het meeste belang dat de staff-accountant ten opzichte van de door hem samen te stellen rapporten een standpunt van verantwoordelijkheid en eergevoel inneemt. Hij moet worden aangespoord, om te streven naar zulk een graad van volmaaktheid, dat hij er een vreugde in vindt, om de door hem samengestelde rapporten als zijn werk te doen herkennen. Er is geen accountant, die dezen naam verdient, die niet gaarne verantwoordelijkheid op zich neemt, en een verstandige leiding van den principaal zal er gemakkelijk toe leiden, dat de accountant dit gewenschte standpunt gaarne inneemt.

De eerste werkzaamheden in verband met de samenstelling van het rapport bestaan uit het maken van aantekeningen omtrent punten, welke gedurende het onderzoek onder de aandacht van den accountant komen en die mogelijk of zeker in het rapport zullen worden opgenomen. Voordat het rapport zal worden gemaakt, moeten alle aantekenlijsten zorgvuldig worden doorgezien, speciaal voor die punten, welke niet direct verband houden met de over te leggen financieele overzichten.

Eerst worden de overzichten samengesteld, daarna de toelichtingen daarop en de andere gedeelten van het rapport. De oudste accountant, of de accountant die alleen het onderzoek heeft geleid, moet met de samenstelling van het rapport worden belast; echter kunnen de assistenten de gedetailleerde overzichten en misschien de meer belangrijke staten samenstellen onder het toezicht van den accountant. Het is noodzakelijk, dat de accountant gedurende of onmiddellijk voor de samenstelling van het rapport met zijn principaal overleg pleegt; deze moet echter niet zelf het rapport schrijven. Jammer genoeg kunnen vele technisch goed geschoolde accountants hun gedachten niet juist weergeven en anderen hebben te weinig voorstellingsvermogen; doch ondanks deze tekortkomingen is het gewenscht, dat de verantwoordelijkheid voor de volledigheid van het werk rust op den accountant, die de leiding van het onderzoek heeft gehad. Het is voor den principaal te gevaarlijk om over een onderwerp te schrijven alleen op grond van de tweede-handse inlichtingen uit de gemaakte aantekeningen. Zelfs indien het volledig rapport van den staff-accountant niet bevredigend is en veel van het materiaal moet worden overgeschreven, zal toch waarschijnlijk hetgeen hij tot stand heeft gebracht, zijn inzicht omtrent de verschillende punten hebben verscherpt en heeft het toch tot zijn ontwikkeling bijgedragen.

In de meeste gevallen is het beter, dat het concept-rapport wordt geschreven op het kantoor waar de controle is uitgevoerd, dan op het kantoor van den accountant; vooral wanneer beide kantoren niet in dezelfde stad zijn gevestigd. Schrijft de accountant zijn rapport niet ter plaatse van het onderzoek, dan moet hij zorg dragen, dat hij alle mogelijke inlichtingen heeft aangeteekend, terwijl in het andere geval het aantal aantekeningen kan worden verminderd en bovendien de inlichtingen, welke achteraf nog blijken noodig te zijn, gemakkelijk verkregen kunnen worden. Ongetwijfeld zijn meermalen punten uit het rapport weggelaten, omdat de accountant niet voldoende was geïnformeerd.

Het is van belang, dat het rapport wordt geschreven onmiddellijk na afloop van het onderzoek, zoodat de accountant alle feiten nog frisch in zijn geheugen heeft. Het is moeilijk voldoende in de sfeer van het onderzoek te blijven, nadat de accountant aan een of twee andere opdrachten heeft gewerkt.

Meestal is het wenschelijk om het ontwerp-rapport, of tenminste de belangrijke punten daaruit, met den client te bespreken, alvorens het in te dienen. Deze bespreking kan punten van groot belang aan het licht brengen, die de accountant wellicht in zijn rapport moet opnemen. De bespreking met den client kan door den accountant of door den principaal worden gevoerd en voor of na de samenstelling van het rapport. Misschien zal dit als regel door den principaal geschieden, gewoonlijk in het bijzijn van den accountant en nadat het rapport door hen beide gezamenlijk is besproken. Dit onderhoud opent de gelegenheid om met den client in aanraking te komen; het zal dezen gelegenheid geven om nog een of andere uitbreiding van het rapport voor te stellen en tevens om de inzichten van den principaal of den accountant omtrent een of ander onderwerp, dat met de zaak in verband staat, te leeren kennen. Het is in het bijzonder van belang het concept-rapport met den client te bespreken, wanneer het critieken zal bevatten of wel voorstellen omtrent het aanbrengen van belangrijke wijzigingen. Het komt meermalen voor, dat het resultaat van dergelijke in-

formeele besprekingen is geweest een vriendschappelijke oplossing van meeningsverschillen tusschen de accountantsfirma en den client, terwijl ze in de toekomst veel moeilijkheden heeft voorkomen. Verder heeft een dergelijke bijeenkomst een zeer belangrijke psychologische zijde, in zoverre ze den client doet inzien, dat de opdracht niet mechanisch is uitgevoerd.

Elk rapport moet door een derde kritisch worden bekeken, onverschillig wie het heeft geschreven. M. a. w. als een lid van een accountantsfirma zelf een rapport heeft samengesteld, dan moet een partner het recenseeren. Het kan den meest ervaren accountant overkomen, dat hij een idee zoo weergeeft, dat het voor niemand, behalve voor hemzelf, begrijpelijk is, en dan nog voor korten tijd.

Het werk van den recensent heeft een drievoudig doel: recht laten wedervaren aan de opdracht, zijn firma of zichzelf beschermen, aanmoedigen en dus ontwikkelen van den accountant die het rapport heeft geschreven. Wanneer het mogelijk is, moet het rapport worden gerecenseerd in tegenwoordigheid van den accountant; in dat geval is de recensent niet alleen in staat om alle gewenschte inlichtingen te verkrijgen, maar kan hij ook den accountant het voordeel van die revisie doen gevoelen. Natuurlijk kan de regeling ook zoo zijn, dat de accountant eerst na de revisie kennis neemt van de aangebrachte wijzigingen, maar deze methode geeft lang niet die voldoening, welke de eerste verschaft.

De recensent moet tactisch zijn bij het becritiseeren van het door den accountant samengestelde rapport. Zooals reeds eerder is opgemerkt, moet de accountant er toe worden gebracht om zoowel de verantwoordelijkheid voor zijn werk te willen dragen als om eergevoel daarvoor te hebben. Te dien einde moet niets worden gedaan, dat het initiatief van den accountant kan doen verminderen. De recensent moet een goed psycholoog zijn; hij moet inzien, dat niet alle personen op dezelfde wijze kunnen worden behandeld. Een kritische opmerking kan door den een worden opgenomen als een aansporing tot verbetering, terwijl ze een ontmoedigende uitwerking heeft op den ander. De methode van den recensent om met den accountant in contact te komen kan twee verschillende uitwerkingen hebben: ze kan tengevolge hebben, dat een vrije gedachtenwisseling ontstaat en dat de accountant uit eigen beweging alle inlichtingen geeft, welke van belang zijn, ofwel er doet zich de hoogst ongewenschte toestand voor, dat de accountant zich afsluit, doordat in hem een geest van tegenwerking wordt opgewekt of minstens zijn natuurlijke neiging tot samenwerken wordt onderdrukt.

Er zijn weinig personen, die dezelfde gedachte precies op dezelfde wijze weergeven en zeer dikwijls kan eenzelfde begrip op verschillende en toch bevredigende wijze worden uitgedrukt. Een recensent kan daarom niet verlangen, dat in een rapport alle punten zijn weergegeven, zooals hij dat zelf zou hebben gedaan. Ofsehoon eenigszins rekening gehouden kan worden met de eigenaardigheden van de personen voor wie de rapporten zijn bestemd, moet toch als regel worden aangenomen, dat deze door ontwikkelde personen zullen worden gelezen. Hiermede is niet gezegd, dat de rapporten meesterstukken van Engelsche spraak-kunst en bewijsstukken van groote geleerdheid moeten zijn, maar zij moeten in den goeden toon zijn gesteld, geen taalfouten en dubbelzinnigheden bevatten en in het algemeen gemakkelijk zijn te lezen. Wanneer het door den accountant geschreven rapport voldoet aan deze voorwaarden, dan doet de recensent verstandig door geen veranderingen aan te brengen. De taak van den recensent is, om zijn meerdere kennis toe te passen op alles wat het rapport betreft; echter meer als aanvulling van het werk van den accountant.

In verband met de recensie van het rapport is het wenschelijk om ook de gemaakte aantekeningen door te lezen. Het doel hiervan is niet alleen om te kunnen zien, of het werk ordelijk is uitgevoerd, maar ook om na te gaan of een of andere op-

merking, welke in het rapport moet worden opgenomen, door den accountant over het hoofd is gezien. Het doorloopen van de aantekeningen in het bijzijn van den accountant heeft zeer groote opvoedkundige waarde en is een van de beste middelen om controle op het personeel te kunnen uitoefenen.

In de meeste gevallen kan de recensent het best deze volgorde nemen:

Eerst moet hij zich overtuigen van, of nog eens nagaan, het doel van de opdracht; hiervan hangt voornamelijk den inhoud en misschien ook den vorm van het rapport af. Hij moet zich vervolgens voor oogen stellen de karaktereigenschappen van degenen, die het rapport zullen lezen, en in sommige gevallen ook de feiten waarom het gaat, ten einde te kunnen beoordeelen de noodzakelijkheid of de geschiktheid om in het rapport statistische gegevens en andere soorten van inlichtingen op te nemen. Hij moet dus, voor zoover dat mogelijk is, vaststellen wat in het rapport moet worden opgenomen zoowel tot informatie van den cliënt als misschien tot dekking van eigen verantwoordelijkheid, en tevens welke speciale vorm voor elk bijzonder geval de meest aanbevelenswaardige is.

Daarna moet aandacht worden geschonken aan de omschrijving van den omvang van het verrichte werk — of het onderzoek over een zekere periode heeft geloopt of van een zekeren datum af, of betrekking heeft op zekere gedetailleerde bijzonderheden van de administratie of omtrent zaken — en welke overzichten in dit verband aan het rapport zijn toegevoegd. Het is natuurlijk noodzakelijk, dat in den aanhef van het rapport de aard van de werkzaamheden duidelijk wordt vermeld. Het is ook gewenscht om op een of andere wijze den inhoud van het rapport gespecificeerd te vermelden.

Aannemende, dat een volledig onderzoek is ingesteld of tenminste een onderzoek, dat het samenstellen van staten vereischt, dan is de volgende stap het onderzoeken van deze staten. Hierbij moet aan twee dingen worden gedacht: dat ze den cliënt de inlichtingen verschaffen welke hij nodig heeft en dat zij juist zijn opgesteld. Het spreekt vanzelf, dat het noodzakelijk is, dat de cijfers in de staten en in alle andere gedeelten van het rapport juist zijn; gewoonlijk schenkt de recensent hieraan pas zijn aandacht, wanneer het rapport is getypt.

Vervolgens zal de recensent de toelichtingen van de op deze staten voorkomende cijfers beoordeelen. Deze toelichtingen vormen het moeilijkste gedeelte van het rapport, zoowel om ze te schrijven als om ze te becritiseeren. In het algemeen kan worden gezegd, dat ze moeten worden beperkt tot hetgeen noodzakelijk is en dat met zoo weinig mogelijk uitwijdingen zooveel mogelijk inlichtingen worden gegeven. Wanneer er iets bijzonders te vermelden is, dan moet dit zoo kort mogelijk worden samengevat. Alles moet worden gedaan om den cliënt het vormen van een conclusie gemakkelijk te maken.

Spr. geeft nu enkele algemeene opmerkingen omtrent onderwerpen, welke niet direct betrekking hebben op de posten van de financieele overzichten. De beroepsaccountants hebben er dikwijls niet aan gedacht, of hebben ten minste geen gebruik gemaakt van de gelegenheden, welke zich hebben voorgedaan, om in hun rapporten inlichtingen op te nemen omtrent de meer algemeene aangelegenheden van de zaken, welke zij controleerden. Hiertoe behooren: de bestaande assurantiën en of deze al of niet voldoende zijn, de nog niet uitgevoerde orders en loopende contracten, tekortkomingen in de administratie. Het terrein waarop de accountant den cliënt wellicht het meest van dienst kan zijn en dat hij is geneigd, over het hoofd te zien, is het geven van inlichtingen in den vorm van analyses en uitlegging van de financieele overzichten en het geven van zakelijke adviezen. Hierbij kan worden gewezen op: den gang van zaken ten opzichte van de winsten en de liquiditeit van de activa, het in voorraden en vorderingen vastgelegde kapitaal in verband met den bereikten omzet, vergelijking van de verschillende financieele condities en handelingen met die van soortgelijke

ondernemingen, eventuele behoefte aan nieuw kapitaal of de wenschelijkheid om de wijze van kapitaliseeren te veranderen, kantoor- en fabrieksorganisatie en methodes, wijze van credietgeven en incasseeren.

De reden, waarom zoo weinig accountantsrapporten in dit opzicht adviezen bevatten, is wellicht hieraan te wijten, dat men denkt, dat de cliënt geen prijs stelt op inlichtingen, waarom hij niet speciaal heeft gevraagd. Wat daarvan echter de oorzaak zij, de beroepsaccountants zijn het aan zichzelf en aan hun cliënten verplicht, om deze in alle mogelijke gevallen van dienst te zijn.

Ten slotte moet de accountantsverklaring, wanneer deze wordt gevraagd, worden beoordeeld. In de accountantsverklaring moet de inhoud van het geheele rapport worden geresumeerd, en het is voor den recensent noodig, om alle andere gedeelten van het rapport onder de oogen te hebben gehad, alvorens hij de verklaring onderteekent.

Als besluit van deze enkele opmerkingen moet er de nadruk op worden gelegd, dat alleen bij een algeheele samenwerking van accountant en recensent bevredigende rapporten kunnen worden afgeleverd.

In het December-nummer wordt de aandacht gevestigd op

An International Congress of Accountants

A good deal of interest attaches to a meeting which has been called by certain societies in the Netherlands to be held at Amsterdam in July next year. It is to be an international congress of accountants following, in general, the plans of the meeting held in 1904 at St. Louis, Missouri. Details of the meeting with a list of societies which will participate were published in the Bulletin of the American Institute of November 15th. Practically all the leading societies of Great Britain and of the British dominions, the American Institute of Accountants, the National Association of Cost Accountants, several Scandinavian groups and others will be represented, and a schedule of professional discussions is being arranged which promises to have value for all those who attend from whatever countries they come. This will be the most truly international congress in the history of accountancy. At St. Louis there was representation from the British, Canadian and American organizations, but next year continental Europe is to contribute its quota and the meeting will be held in a place so central that there will be no difficulty in inducing the attendance of accountants from all parts of the continent. Most American accountants seem to have adopted the practice of spending the summer in Europe and a large number will doubtless journey to Amsterdam representing the Institute. One of the fruits of the return of peace seems to be development of the international meeting idea. Various professions, trades and Philosophies have been getting together for the advancement of their respective interests throughout the world, and now accountancy is not to be forgotten. The Amsterdam congress deserves and will doubtless achieve important accomplishment.

In de nummers van Januari/November van bovengenoemd Journal komen o.a. de volgende artikelen voor:

Some questions on no-par-value stock.

Price, profit and return on invested capital.

Reports, their style and diction.

Insurance-brokerage accounting.

Use and occupancy insurance: its relation to the accounting profession.

Modern tendencies in accounting practice.

Accounting for a taxi-cab transfer and storage business.

Cultural value of accountancy studies.

The accountant's duty to uncover questions of law.

Audits of accounts of fire-insurance companies.

Accountancy as a profession: what opportunities does it offer for a professional career?

Why the budget?

By-products, co-products and joint products.

The Accountant

De *Society of Incorporated Accountants and Auditors* heeft ter gelegenheid van haar veertig jarig bestaan, op 27 October l.l. een diner georganiseerd, waarbij o.a. tegenwoordig was Mr. *E. van Dien* (President of International Accountants' Congress, 1926). Onder het verslag van de door „the Guests” gehouden tafelspeeches komt ook die van den heer *van Dien* voor:

Mr. *E. van Dien* said that the Netherlands Institute of Accountants highly appreciated the honour of being represented at that table and had commissioned him to present the Society with its sincere congratulations on the occasion of the fortieth anniversary of its incorporation. Although they might call the Italians and the Hollanders the „fathers of accountancy” accountancy in the broader sense, as it was now practised in many countries, was really a British institution; and it was an established fact that accountancy, as applied to auditing and investigation, in the form in which it was now known in all countries of the world, was first put into practice by the British. The Netherlands Institute of Accountants had been largely based on rules which had been copied from those in force in Great Britain, and their first teachers were the well known writers, *Dicksee* and *Pixley*. To the congratulations of which he was the bearer, he also wished to add a word of thanks for the pioneering work of the British, whose footsteps they hoped to follow closely. He was, however, proud to repeat there what *Richard Brown* said in his excellent „History of Accounting and Accountancy”: „For us English, the Dutch authors of this period possess particular interest because Holland was the training school not only of many of our own writers, but of our merchants. The treatise which seems to have been most thought of at the time is the work of *Henry Waninghen* and *Johannes Buingha*. Both were schoolmasters in Amsterdam, *Buingha* succeeding his master, *Waninghen* in his school and also publishing a new edition of his work.” He did not propose to give them an historical narrative of the friendly relations which had existed between England and Holland for so many centuries, although there was a comparatively short period — now known in their history as the „English Wars” — a comparatively short period of slight friction, to put it mildly; but the fact that their Stadtholder, *William the Third*, in consequence of his marriage with the English *Princess Mary*, became at the same time Sovereign of England and Holland, proved that a very close sympathy had practically always existed between the two nations. It was these friendly relations that had led the Netherlands Institute to organise an International Accountants' Congress next year in Amsterdam, and it went without saying that the collaboration of great British associations was a *sine qua non*. It was with pleasure that they could state that both that Society and the Chartered Institute were immediately prepared to lend their assistance and thereby guarantee the success of the convention. It was with particular gratitude that they could say that Mr. *Whiteley* of this Society would deliver a lecture on the subject of „Accounts of Local Authorities” and he (the speaker) wished to voice his thanks there, and his confidence that the congress would be a complete success. As Chairman of the Executive Committee, he

invited all public accountants present to be their guests on that occasion, as he was convinced that it would be chiefly due to the presence of the „captains” among accountants if the practical results of the convention were to be made tangible and permanent. He now emptied his glass in the hope that they all accept that invitation as heartily as it was conveyed.

(Cheers).

Telegrammen met gelukwensen werden ontvangen van den Nederlandschen Bond van Accountants en van het Nederlandsch Instituut van Accountants te Amsterdam.

In *No. 2648* is opgenomen een gunstige recensie van het uitgekomen boekwerk *Report Writing* by A. E. Cutforth, F. C. A. (London: Gee & Co. Publishers Ltd. Price 3 s. 6 d. net, post free 3 s. 9 d.) zie het nummer van Juli 1925 van het Maandblad voor Accountancy en Bedrijfs huishoudkunde.

Hieronder volgt een opsomming van enkele artikelen, welke in den jaargang 1925 van de daarboven genoemde tijd-

schriften zijn opgenomen.

ZEITSCHRIFT FÜR HANDELSWISSENSCHAFT UND HANDELSPRAXIS

Organische Auffassung der Betriebswirtschaft.

Über Begriff und Aufgaben der Betriebswirtschaftslehre.

Preispolitik und Selbstkostenberechnung.

Holländische Marktorganisation.

Über den richtigen Zeitpunkt für die Aufstellung der Jahresbilanz unter Berücksichtigung des Rhythmus in der Unternehmung.

Die Umstellung kaufmännischer Buchhaltungen bei der Einführung von Buchhaltungsmaschinen.

Die Umsatzstatistik in Rahmen eines Systems der betriebswirtschaftlichen Statistik.

Zur Frage des Bilanzbegriffes.

Produktionsregulierung.

Wirtschafts-Rationalisierung.

MON BUREAU

Le problème des stocks.

Comment une grande banque parisienne établit son bilan quotidien.

Le Service de Quittances de la Compagnie d'Electricité l'Quest-Lumière”.

Le graphique Gant:

I Introduction.

II Le graphique du Travail des Machines

III „ „ du Travail des Ouvriers.

IV „ „ de la répartition du Travail.

V „ „ de la réserve de Travail.

VI „ „ de l'avancement du Travail.

VRAGENBUS

Vragen omtrent onderwerpen, die voor den accountant in de uitoefening van zijn beroep van belang kunnen zijn, kunnen worden ingezonden bij den Secretaris van de Redactie.

De Redactie is bereid de grenzen, waarbinnen de vragen, die voor beantwoording in aanmerking komen, zoo ruim mogelijk te stellen, zoodat zoowel die van juridischen, als die van bedrijfs huishoudkundigen aard daar binnen vallen, mits de vragen slechts blijven binnen het gebied, dat het blad dienen wil.